

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5To/6/2024
Identifikačné číslo spisu:	9520100082
Dátum vydania rozhodnutia:	05.09.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Štíft
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:9520100082.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štífta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci obžalovaného JUDr. P. J., pre prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona, prerokoval na verejnom zasadnutí konanom 5. septembra 2024 v Bratislave odvolania prokurátora a obžalovaného podané proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 20. marca 2024, č. k. PK-2T/13/2020-1618, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 3 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste obžalovanému JUDr. P. J..

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému:

JUDr. P. J., nar. XX. Q. XXXX v O. - E., trvale bytom Ž. Z. O., O. XXX/XX,

ukladá:

Podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020 s použitím § 56 ods. 1 a § 38 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020 peňažný trest vo výmere 1.500 (jedentisícpäťsto) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020 pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, sa ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020 sa obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu advokátskeho povolania vo výmere 2 (dva) roky.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd (ďalej aj „prvostupňový súd“) rozsudkom z 20. marca 2024, č. k. PK-2T/13/2020-1618, uznal obžalovaného JUDr. P. J. za vinného z prečinu nepriamej korupcie podľa § 336

ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020 (ďalej „Tr. zák.“) na tam uvedenom skutkovom základe s tým, že dňa 14. augusta 2018 v presne nezistenom čase po 09:50 hod. v Ž. Z. O. ako advokát so sídlom v Ž. Z. O., Z. F. Q. č. X, ktorý bol v predmetnom čase obhajcom L. V., obvineného a následne odsúdeného za spáchanie prečinu ublíženia na zdraví voči T. K. pri dopravnej nehode zo dňa 14. decembra 2017, si vyžiadal a následne aj prevzal od L. V. ako úplatu peňažnú sumu vo výške 500 eur zaslanú prostredníctvom bankového prevodu z účtu č. Q. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného na osoby V. V. a L. V. na bankový účet č. Q. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX patriaci jeho asistentke Mgr. I. Q., ktorého číslo L. V. v SMS správe toho istého dňa 14. augusta 2018 predtým v čase o 09:59:27 hod. za týmto účelom prostredníctvom Mgr. I. Q. zaslal, a to za to, že s využitím svojho vplyvu a osobných kontaktov a aktívnym slovným zásahom do výpovede svedkyne - poškodenej T. K. pri výsluchu poškodenej dňa 26. júna 2018 realizovanom v trestnom konaní vedenom pod ČVS: ORP-61/DI-ZH-2018 docielil, a tým i zabezpečil u povereného príslušníka PZ npor. Š. A., služobne zaradeného na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiari nad Hronom, ktorý bol rozsudkom Špecializovaného trestného súdu č. k. PK-2T/13/2020-1419 zo dňa 20. septembra 2022 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 To 1/2023 zo dňa 30. novembra 2023 právoplatne uznaný vinným z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písm. a) Trestného zákona, že tento do zápisnice o výsluchu svedkyne - poškodenej T. K. ako vec realizujúci policajt nezapísal dôležitú skutočnosť o podozrení z trestnej činnosti, ktorú mu ústne pri výsluchu uviedla poškodená o tom, že dňa 14. decembra 2017 bezprostredne po dopravnej nehode jej matka vodiča L. V. L. V. počas telefonického rozhovoru ponúkla úplatok 500 eur, keď pred policajtmí uvedie v rozpore so skutočnosťou, že zranenia, ktoré jej spôsobil pri dopravnej nehode jej syn L. V., si spôsobila sama, že ju jej syn nezrazil a za to, že o tomto skutku sa ani nebude náležite konať.

Za to bol prvostupňovým súdom uložený obžalovanému podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 2 Tr. zák., § 57 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. d) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 127 ods. 3 Tr. zák. peňažný trest vo výmere jedentisíc eur, pričom podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní dva mesiace a zároveň bol obžalovanému uložený podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu povolania advokáta na dobu štyri roky.

Proti uvedenému rozsudku prvostupňového súdu v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku („Tr. por.“) podali odvolania priamo na hlavnom pojednávaní do zápisnice po vyhlásení rozhodnutia jednak prokurátor v neprospech obžalovaného proti výroku o treste a jednak obžalovaný proti výrokom o vine a treste.

Prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky odvolanie odôvodnil podaním zo 17. apríla 2024 (č. l. 1642 - 1644), v ktorom navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol rozsudkom o prísnejšom treste s tým, že trest uložený obžalovanému je neprimerane mierny a súd rozsudkom porušil ustanovenia Trestného zákona. Podľa prokurátora bol obžalovanému nedôvodne uložený najmiernejší druh trestu, hoci to povaha skutku a osoba obžalovaného neopodstatňuje a súčasne mu bola nepatrične priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. d) Tr. zák. U obžalovaného ide osobu s vysokým právnym povedomím, v čase skutku aj v súčasnosti aktívneho právnik, advokáta, tzn. odborného profesionála, ktorého profesia je jednou zo základných súčastí právneho systému spoločnosti. Škodlivosť a nebezpečnosť svojho konania a negatívny efekt na dodržiavanie elementárnej zákonnosti a spravodlivosti pri fungovaní tohto systému vrátane narušenie čistoty fungovania verejno-spoločenských vzťahov si tak musel v plnej miere uvedomovať. Navyiac ako správne poukázal prvostupňový súd, obžalovaný svojím korupčným konaním zároveň negatívne ovplyvnil výkon právomoci príslušníka Policajného zboru Š. A., ďalej de facto pokrivil práva poškodeného ohlásiť trestný čin a domôcť sa spôsobenej škody (u osoby T. K.) a v neposlednom rade tiež zadovážil prospech pre páchatel'a korupčného trestného činu (vo vzťahu k osobe L. V.), pričom samotný prvostupňový súd vyhodnotil spáchaný skutok ako trestný čin so strednou mierou spoločenskej škodlivosti. Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, hoci sa na neho hľadá ako na netrestaného, spáchal za posledných päť rokov aj pomerne veľa priestupkov (jedenásť) a

nemožno ho považovať za osobu bezúhonnú a mravne vzornú. U obžalovaného nie je možné skonštatovať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. d) Tr. zák. ako to urobil prvostupňový súd, keď skutočnosť spáchania trestného činu ako osoba vo vyššom veku (staršia ako šesťdesiat rokov) nemala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť pri inkriminovanom konaní a zo žiadneho dôkazu nevyplývala skutočnosť, že by úroveň jeho duševných schopností rozoznať nebezpečenstvo protiprávneho alebo amorálneho konania bola v dôsledku starnutia určitým spôsobom degradovaná, naopak obžalovaný v inkriminovanom čase vykonával vysoko odbornú právnickú činnosť advokáta a zastupoval obvineného v trestnom konaní, čo dokazuje jeho plnohodnotnú psychickú kondíciu. Ak teda prvostupňový súd uložil obžalovanému za prečin s neupravovanou sadzbou do troch rokov trestu odňatia slobody iba peňažný trest, primerane a dostatočne spravodlivo nevyhodnotil spôsob spáchania protiprávneho konania, jeho následok pre spoločnosť a riadne fungujúci právny systém, ako i osobu a pomery páchatelia odzrkadlené v stredne vysokej závažnosti spáchaného činu. Navyše hoci v osobe obžalovaného ide o právne vysoko znalú osobu, jeho odmietanie viny zo spáchania korupčného trestného činu, z ktorého je usvedčovaný, svedčí o určitom vnútornom morálnom deficite a neuvedomovaní si svojho protiprávneho konania, na ktoré uloženie peňažného trestu vo výške zd'aleka nedosahujúcej ani jednu priemernú mesačnú mzdu v hospodárstve SR za rok 2023 nebude mať potrebný nápravo-výchovný efekt. Tým náležitým trestom pre obžalovaného, ktorý by zabezpečil dostatočnú ochranu spoločnosti pred páchaním podobnej trestnej činnosti, individuálnu prevýchovu páchatelia a predovšetkým, ktorý by zaistil aj potrebnú mieru generálnej prevencie a s tým spojené adekvátne a činu zodpovedajúce morálne odsúdenie páchatelia spoločnosťou, je v danom prípade uloženie podmienčne odloženého trestu odňatia slobody, príp. uloženie vyššieho peňažného trestu. Pokiaľ ide o súčasné uloženie trestu zákazu činnosti obžalovanému, tento je plne adekvátny a spravodlivý s poukazom na špecifické a významné profesné postavenie, ktoré v čase páchania korupcie vykonával.

Obžalovaný JUDr. P. J. odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu Mgr. Adriana Líšku podaním z 23. apríla 2024 (č. l. 1647 - 1655) v ktorom navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o vine a treste podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, resp. sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného oslobodí spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. Obžalovaný uviedol, že s napadnutým rozsudkom nesúhlasí a necíti sa byť vinný zo spáchania prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. a vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by priamo pre seba žiadal a prijal úplatok za to, že bude svojím vplyvom pôsobiť na výkon právomoci v tomto prípade povereného príslušníka PZ p. A.. Neexistuje žiadny priamy ani nepriamy dôkaz, ktorý by preukazoval, že žiadal úplatok, resp. prijal úplatok a vôbec neexistuje žiadny dôkaz o tom, že by svojím vplyvom pôsobil na výkon právomoci povereného príslušníka PZ. Tieto skutočnosti sú priamo vyvrátené výpoveďami obžalovaných a svedkov V., V. a K.. Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne V. z 30. júla 2019 svedkyňa jednoznačne uviedla na otázku, či obžalovaný J. pýtal niekedy od nej úplatok pre akúkoľvek osobu, že nie nepýtal. Pokiaľ bola svedkyňa V. vypočutá na hlavnom pojednávaní, tak konkrétne 29. júla 2020 uviedla, že pokiaľ ide o sumu 500 eur, ktoré uhradila obžalovanému J., tak uvedenú sumu nebrala ako úplatok. Doslova uviedla, že to brala ako úkon, ktorý platila advokátovi za vykonané úkony pre svojho syna. Pokiaľ ide o platby za jednotlivé úkony, obžalovaný sa počas prípravného konania k týmto platbám jednoznačne vyjadril a popísal, za aké úkony a v akom rozsahu p. V. platila a teda jednoznačne preukázal, že uvedená suma 500 eur bola platbou za obhajobu jej syna L. V.. Ako už skôr uviedol aj v rámci prípravného konania, poskytoval rodine V. právne služby dlhšiu dobu a nebola to len obhajoba L. V. a na základe plnej moci zastupoval V. aj v občianskoprávnom konaní, a to vo veci uplatnenia náhrady škody voči poisťovni v prospech poškodenej T. K. a tiež na základe plnej moci obhajoval L. V. v konaní o podmienčnom upustení od zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na Okresnom súde v Žiari nad Hronom. Nestotožňuje sa s napadnutým rozsudkom, že vyžiadanie sumy 500 eur nemalo reálny základ v tom, že by skutočne bolo nutné doplnenie trov obhajoby. Úkony klienti advokátovi platia rôznym spôsobom, ale zväčša sa poskytuje záloha niekoľko úkonov vopred, on bežne požaduje zaplatenie 3 až 5 úkonov vopred, je to na dohode medzi advokátom a klientom a či vznikne preplatok alebo nedoplatok, je zrejme až pri ukončení zastupovania pri záverečnom vyúčtovaní, v tomto prípade vznikol nedoplatok. Ak by aj došlo k preplatku, čo nebol tento prípad, až následne vzniká povinnosť preplatok vrátiť klientovi a pokiaľ k tomu nedôjde, ide o občianskoprávny spor, rozhodne nie

trestnoprávny.

Obžalovaný ďalej uviedol, že svedkyňa T. K. by mala v zmysle podanej obžaloby preukazovať, že obžalovaný svojím vplyvom pôsobil na výkon právomoci povereného príslušníka PZ, čo neuvádzala s poukazom, že pri jej výsluchu v prípravnom konaní 4. apríla 2019 na otázku, či počula počas svojho výsluchu 26. júna 2018, že by advokát hovoril policajtovi, aby niečo nezapisoval do zápisnice o výsluchu poškodenej, uviedla, že nič také nepočula a pri tej istej výpovedi na otázku, či sa niekedy rozprávala s obžalovaným J. o úplatku, ktorý jej ponúkala p. V., uviedla, že sa o tomto s ním nerozprávala. Nebolo preukázané bez akejkoľvek pochybnosti, že svedkyňa T. K. pri výsluchu vôbec uvádzala poverenému príslušníkovi, že matka vodiča L. V., p. L. V. jej ponúkla úplatok 500 eur za to, že pred policajtami uvedie v rozpore so skutočnosťou, že zranenia, ktoré jej spôsobil pri dopravnej nehode jej syn L. V., si spôsobila sama, resp. že ju jej syn nezrazil a za to, že o tomto skutku sa ani nebude náležite konať. Výpovede uvedenej svedkyne sú značne zmätočné a je nesporné, že svedkyňa K. si mylí osoby, ktoré s ňou v danej veci prišli do styku, t. j. pletie si povereného príslušníka PZ so zamestnancami odškodňovacích spoločností a nie je možné jednoznačne ustáliť, komu o sume 500 eur hovorila a v tejto súvislosti poukázal na výpoveď danej svedkyne zo 4. apríla 2019 (ohľadom jej vyjadrenia, že pred Vianočnými sviatkami v r. 2017 prišiel za ňou na adresu prechodného pobytu policajt, ktorý ju potom neskôr vypočúval ako poškodenú, pričom bol v civile s tým, že vykonaným dokazovaním je nesporne preukázané, že svedkyňu K. vypočúval ako poškodenú Š. A., ktorý ale za ňou určite vtedy nebol a nič s ňou nespisoval a v tomto prípade pred vianočnými sviatkami nesporne svedkyňa jednala so zástupcom odškodňovacej spoločnosti) a na obsah znaleckého posudku znalkyne PhDr. F. O., ktorá vykonala psychodiagnostické vyšetrenie tejto svedkyne (intelektová úroveň je v rámci širšej normy, verbálna zložka v hraničnom pásme mentálnej retardácie, rozumové a pamäťové schopnosti svedkyne sú výrazne limitované). Obžalovaný nesúhlasí s napadnutým rozsudkom ohľadom vyhodnotenia výpovede tejto svedkyne a uvádza, že svedkyňa T. K. vo svojej výpovedi 4. apríla 2019 uviedla, že pokiaľ ide o priebeh jej výsluchu v B. B., v daný deň nemala načúvací prístroj, ktorý používa na ľavé ucho, policajt aj niečo hovoril, ale ho riadne nepočula s tým, že uviedla, že počas výsluchu sedela na sedadle v zadnej časti dodávky a policajt sedel po jej ľavej ruke. Svedkyňa ďalej uviedla, že o tom úplatku 500 eur povedala nahlas, aby to počul aj advokát, ale či to počul, uviesť nevedela, len ju ohriakol, aby neskákala do reči, pomaly vyprávala, aby si stihol policajt zapisovať, čo hovorí. Nie je teda pravdou, že by ju mal obžalovaný zahriaknuť, aby bola ticho. Jediné, čo jej mal povedať, bolo teda, aby neskákala do reči policajtovi a aby hovorila pomaly z dôvodu, aby sa všetko stihlo zapisovať. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný žiadnym spôsobom nezakázal ani nezabránil svedkyňi K., aby čokoľvek uvádzala, mohla hovoriť ďalej čo chce, čo považovala za potrebné, len ju upozornil, aby hovorila pomalšie. Podľa obžalovaného je svedkyňa nehodnoverná a súd musí jej výpoveď hodnotiť nie len jednotlivo, ale najmä vo vzájomných súvislostiach s inými dôkazmi, ktoré jej výpoveď spochybňujú až vyvracajú. V prípade pochybností má súd vyhodnocovať dôkazy v zmysle zásady in dubio pro reo. V súvislosti s tvrdeniami svedkyne K. sa obžalovaný vyjadril vo svojom výsluchu 12. februára 2019, kde uviedol, že nepočul, že by p. K. hovorila A. pri tomto výsluchu, že jej L. V. ponúkala 500 eur, ak povie, že si zranenia spôsobila sama a že jej ich nespôsobil jej syn, len počul, že A. hovorila niečo v tom zmysle, že jej niekto ponúkal nejaké peniaze, ale nepočul presne kto a za čo a nie je pravdou, že by obžalovaný potvrdil skutočnosti uvádzané svedkyňou K.Á.. Čo sa týka peňazí, o ktorých hovorila svedkyňa, je veľmi pravdepodobné, že hovorila o peniazoch, ktoré jej sľúbili odškodňovacie spoločnosti. Napriek týmto skutočnostiam a znaleckému dokazovaniu prvostupňový súd bez pochybnosti uveril svedkyňi T. K.. K záznamom telekomunikačnej prevádzky, ktoré boli vykonané ako dôkaz na hlavnom pojednávaní, sa obžalovaný vyjadril v prípravnom konaní a logicky a hodnoverne vysvetlil svoju komunikáciu, z ktorej žiadnym spôsobom nevyplýva, že by pre seba žiadal a prijal úplatok za to, že svojím vplyvom pôsobil na výkon právomoci verejného činiteľa. V nadväznosti na odôvodnenie napadnutého rozsudku a formulácie z odposluchov, napr. „Vý ste zložila tú zálohu, odčerpalo sa z nej“, obžalovaný zdôraznil, že takýmto spôsobom oznamoval klientke (matke klienta), že je potrebné si doplniť zálohu na trovy obhajoby, nič iné tým nebolo myslené a ide o bežný spôsob vyjadrovania obžalovaného pri jednaní s klientami.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný JUDr. P. J. prostredníctvom obhajcu Mgr. Adriana

Líšku podaním z 10. mája 2024 (č. l. 1658 - 1665), v ktorom navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. Vyjadrovateľ uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdeniami prokurátora v odvolaní a v celom rozsahu zotrváva na skutočnostiach, ktoré uviedol vo svojom odvolaní z 23. apríla 2024. Vyjadrovateľ uviedol, že prvostupňový súd sa v odôvodnení podrobne zaoberal všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré je potrebné zvážiť pri ukladaní druhu a výmery trestu a jednoznačne odôvodnil, prečo je v danom prípade úmerné uloženie peňažného trestu a odôvodnil aj výšku tohto trestu. Čo sa týka použitia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Tr. zák., prvostupňový súd odôvodnil jej použitie jednak tým, že ku skutku malo dôjsť v čase, keď mal obžalovaný takmer 70 rokov a jednak tým, že prihliadol aj na jeho zdravotný stav tak, ako ho bolo možné zaznamenať pri vykonávaní dôkazov. Na osobu obžalovaného sa hľadí ako na netrestaného, i keď je pravda, že v minulosti bol odsúdený Okresným súdom Lučenec za trestný čin ublíženia na zdraví a pokiaľ ide o spáchané priestupky, vo všetkých prípadoch išlo o priestupky proti plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky, nie závažného charakteru, ktoré boli riešené napomenutím, resp. v blokovom konaní. Dňa 15. júla 2024 uplynie 50 rokov, čo obžalovaný začal pracovať v advokácii a za túto dobu nebol ani raz disciplinárne postihnutý. Vyjadrovateľ tiež poukázal, že prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevysvetlil, prečo bolo potrebné ukladať trest zákazu činnosti na dobu štyri roky, keď je možné jeho uloženie už od jedného roka. Súčasťou vyjadrenia je osobné vyjadrenie obžalovaného, v ktorom sa vyjadruje k veci, resp. k vykonaným dôkazom s tým, že z jeho obsahu vyplýva, že sa necíti byť vinným zo spáchania daného prečinu a sumu 500 eur požiadal ako doplnenie zálohy a ním použité výrazy ako kým sa to utriaslo, bolo toho dosť, sú u neho výrazy bežnej hovorovej reči a nie je možné ich použiť na usvedčenie, že niečo urobil. Nesúhlasí s obsahom odvolania prokurátora, že mu bol uložený mierny trest s tým, že uložený trest zákazu činnosti vykonávať advokátsku činnosť v trvaní štyroch rokov je v jeho veku takým trestom, že už nikdy nebude môcť danú činnosť vykonávať a v ničom nevidí potrebu potrestania prísnejším trestom.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) na rozhodnutie o podaných odvolaniach 13. mája 2024 a vec napadla do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR na rok 2024 v tom čase účinnom rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a JUDr. Marián Mačura.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v konečnom návrhu

- prokurátor odkázal na obsah svojho odvolania vrátane návrhu ako má odvolací súd rozhodnúť s tým, že odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť podľa § 319 Tr. por.,
- obhajca obžalovaného odkázal na obsah odvolania obžalovaného a vyjadrenia k odvolaniu prokurátora s tým, že v konečnom dôsledku navrhuje, aby odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por., pričom odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť ako nedôvodné,
- obžalovaný poukázal, že sa necíti byť vinný, neboli splnené objektívne a subjektívne znaky prečinu, za ktorý bol uznaný vinným a navrhol, aby bol oslobodený spod obžaloby.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 321 ods. 3 Tr. por. ak preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti; ak však zruší

hoci aj len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd proti rozsudku vydaným Špecializovaným trestným súdom (§ 315 Tr. por.) prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil. Zo spisového materiálu vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaniami, z ktorých jedno smeruje aj proti výroku o uznaní viny, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku v celom rozsahu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Odvolací súd zistil, že odvolania sú dôvodné ohľadom namietania výroku o treste.

Prvýkrát bolo o obžalobe podanej na prvostupňový súd 30. apríla 2020 (č. l. 804 - 827) rozhodnuté rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 22. decembra 2020, č. k. PK-2T/13/2020-1180, ktorým boli obžalovaní JUDr. P. J. a Š. A. podľa § 285 písm. a) Tr. por. z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré sú stíhaní, oslobodení spod obžaloby, pričom tento rozsudok bol na základe odvolania prokurátora zrušený v celom rozsahu podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. uznesením Najvyššieho súdu SR zo 17. marca 2022, sp. zn. 5 To 2/2021 a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. bola vec vrátená prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Druhýkrát bolo o obžalobe rozhodnuté rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 20. septembra 2022, č. k. PK-2T/13/2020-1419, ktorým bol obžalovaný Š. A. uznaný vinným z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. s uložením podľa § 326 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 2, § 57 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Tr. zák. peňažného trestu dvetisícpäťsto eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, s ustanovením náhradného trestu odňatia slobody na tri mesiace; naproti tomu obžalovaný JUDr. P. J. bol podľa § 285 písm. a) Tr. por. z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný, oslobodený spod obžaloby. Proti tomuto v poradí druhému rozsudku podali odvolania prokurátor a obžalovaný Š. A., pričom na podklade odvolania prokurátora podaného aj v neprospech obžalovaného JUDr. P. J. Najvyšší súd SR uznesením z 30. novembra 2023, sp. zn. 5 To 1/2023, podľa § 321 ods. 1 písm. b), ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku, ktorým bolo rozhodnuté o oslobodení obžalovaného JUDr. P. J. spod obžaloby a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. v zrušenej časti vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol (odvolania obžalovaného Š. A. a prokurátora vo vzťahu k obžalovanému Š. A. odvolací súd zamietol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné). Dôvodom zrušenia v poradí druhého vydaného rozsudku prvostupňového súdu bola skutočnosť, že tento sa riadne nevysporiadal so všetkými skutočnosťami vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania, ktoré odvolací súd vo svojom rozhodnutí podrobne rozviedol.

Dôkazné prostriedky vykonané v súdnom konaní pred vydaním v poradí druhého zrušovacieho uznesenia odvolacieho súdu, boli uvedené v predošlých vyššie uvedených uzneseniach odvolacieho súdu a nie je potrebné ich opätovne uvádzať a odvolací súd na tieto v tejto časti odkazuje. Po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie uznesením odvolacieho súdu z 30. novembra 2023, sp. zn. 5 To 1/2023, boli na hlavnom pojednávaní 20. marca 2024 prečítané listinné dôkazy vzťahujúce sa k osobe obžalovaného uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní a bolo umožnené sa vyjadriť k veci obžalovanému, ktorý uviedol, že sa pridrižiava svojej výpovedi, ktorú pôvodne urobil v postavení obvineného a neskôr sa vyjadroval písomnými podaniami s tým, že jednoznačne by nechcel vypovedať,

následne nemali procesné strany žiadne návrhy na doplnenie dokazovania a po záverečných rečiach procesných strán a poslednom slove obžalovaného bolo prvostupňovým súdom o obžalobe rozhodnuté spôsobom uvedeným na začiatku odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Odvolací súd po posúdení prejednávanej veci zistil, že prvostupňový súd v konaní a rozhodovaní rešpektoval zásadu náležitého zistenia skutkového stavu podľa § 2 ods. 10 Tr. por. a zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku zrozumiteľne a dostatočne určitým spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Odvolací súd z pohľadu výroku o uznaní viny konštatuje v súlade s napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu, že vykonaným dokazovaním bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané spáchanie skutku obžalovaným JUDr. P. J., ktorého konanie zároveň naplňa všetky znaky prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák., keďže v mieste, čase a spôsobom uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku 14. augusta 2018 v presne nezistenom čase po 09:50 hod. v Ž. Z. O. obžalovaný ako advokát, obhajca obvineného L. V. si vyžiadal a následne aj prevzal od L. V. ako úplatu peňažnú sumu vo výške 500 eur za to, že s využitím svojho vplyvu a osobných kontaktov a aktívnym slovným zásahom do výpovede poškodenej T. K. v trestnom konaní docielil u povereného príslušníka PZ npor. Š. A., že tento do zápisnice o výsluchu danej poškodenej nezapísal dôležitú skutočnosť o podozrení z trestnej činnosti, ktorú mu ústne pri výsluchu poškodená uviedla o tom, že 14. decembra 2017 bezprostredne po dopravnej nehode jej matka vodiča L. V. L. V. počas telefonického rozhovoru ponúkla úplatok 500 eur, keď pred policajtmí uvedie v rozpore so skutočnosťou, že zranenia, ktoré jej spôsobil pri dopravnej nehode jej syn L. V., si spôsobila sama, že ju jej syn nezrazil a za to, že o tomto skutku sa ani nebude náležite konať.

Odvolací súd ohľadom výroku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, poukazuje na správne zistené skutkové a z nich odvodené právne závery prvostupňového súdu uvedené v napadnutom rozsudku, pričom odvolací súd z nich zdôrazňuje a dopĺňa ich, a to aj s poukazom na odvolacie námietky obžalovaného, nasledujúcimi skutočnosťami.

Svedkyňa T. K. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pri svedeckej výpovedi, ktorú urobila ako poškodená pred spoluobžalovaným Š. A. ako povereným príslušníkom PZ za prítomnosti advokáta (týmto bol obžalovaný JUDr. P. J.) v trestnej veci obvineného L. V. uvádzala, že matka tohto obvineného L. V. jej telefonicky ponúkla 500 eur za to, že uvedie nepravdu, že si dané zranenia (ktoré jej v skutočnosti vznikli v dôsledku dopravnej nehody) spôsobila sama. Táto jej výpoveď je v tejto časti týkajúcej sa obsahu jej výsluchu ako svedkyne - poškodenej uskutočneného 26. júna 2018 počas celého trestného stíhania dostatočne určitá, konzistentná a v súlade s ďalšími vykonanými dôkazmi a je podporená aj vyjadreniami samotného obžalovaného. Obžalovaný JUDr. P. J. uviedol jednak v prípravnom konaní v procesnom postavení obvineného pri výpovedi 12. februára 2019 (č. l. 114), že počul, že T. K. hovorila A. niečo v tom zmysle, že jej niekto ponúkal nejaké peniaze, ale nepočul presne za čo, toto však A. do zápisnice nezapísal. Obdobne na hlavnom pojednávaní 28. júla 2020 (č. l. 892) tento obžalovaný vo vyjadrení k výpovedi obžalovaného Š. A. uviedol, že počul pri výsluchu T. K. spomínať nielen nejaké peniaze, ale aj nejakú ženu. Ďalej treba poukázať, že JUDr. P. J. vo výpovedi obvineného z 12. februára 2019 (č. l. 116) k prepisu telefonického hovoru zo 14. augusta 2018 medzi ním a L. V. k svojmu vyjadreniu - „našťastie vyšetrovateľ bol, aký bol, rozumiete ma, dalo sa to a zároveň aj tak, aby to nebolo a nebúchalo hore na prokuratúre“ výslovne uviedol, že týmto vyjadrením myslel, že „policajt nezapísal všetko, čo mu poškodená povedala a to kvôli tomu, aby nebolo na prokuratúre začaté trestné stíhanie za podplácanie“. Hoci obžalovaný JUDr. P. J. uvádzal, že trpí poruchami sluchu a nedoslýchavosťou, môže to znamenať prípadne iba to, že nemusel počuť všetko, čo svedkyňa T. K.Á. uvádzala, ale logicky nie opak, že by počul niečo navyše, čo nebolo povedané, z čoho treba odvodiť, že to, čo v skutočnosti počul, tak vo svojich vyjadreniach aj uviedol. Odvolací súd v súlade s napadnutým rozsudkom dospel k záveru, že predmetné vyjadrenie poškodenej T. K. sa týkalo

ponuky úplatku zo strany L. V., keďže z obsahu danej výpovede vyplýva, že svedkyňa nič iné v tejto výpovedi o ponuke peňazí v súvislosti s nejakou ženou neuvádzala a malo ísť o skutočnosti, ktoré spoluobžalovaný Š. A. nezapísal do zápisnice.

Podstatná skutočnosť, z ktorej vyplýva, že T. K. predmetné skutočnosti o ponuke úplatku zo strany L. V. pri svojej výpovedi 26. júna 2018 skutočne uvádzala, je samotný časový priebeh udalostí, z ktorých vyplýva nasledovné:

- k danému výsluchu poškodenej T. K., ktorý vykonával ako poverený príslušník PZ Š. A. za prítomnosti obhajcu obvineného L. V., ktorým bol obžalovaný JUDr. P. J., došlo 26. júna 2018,
- obžalovaný JUDr. P. J. si v telefonických rozhovoroch so svedkyňou L. V. uskutočnených 13. augusta 2018 a 14. augusta 2018 od nej vypýtal 500 eur práve v súvislosti s tým, čo mala uviesť T. K. na výsluchu o ponuke úplatku zo strany L. V., čo vyplýva z vyjadrení obžalovaného JUDr. P. J. v daných telefonických rozhovoroch „začali skákať aj druhé veci, sme museli hasiť, ...viete aj to, čo ona hovorila, že ste jej ponúkala peniaze, ...urobilo sa, čo sa malo, ...tam sa urobilo, čo sa mohlo, ...vy ste zložila tú zálohu, odčerpal sa z nej, rozumiete ma, ...to sa spravilo, čo bolo treba, lebo rýchlo som vás nemohol zohnať, rozumiete ma“ (hovor uskutočnený 13. augusta 2018), resp. „tá krava hovorila otvorene o tomto, o tom, čo ste vy hovorila, ...po telefóne, ponuku, všetko, rozumiete ma, že oné, cirkus z toho bol, ...ledva som to dáko utriasol, rozumiete ma, viete ako, ...lebo by vás boli odstíhali pre návod na krivú výpoveď, ...ja som o tom nevedel, čiže som bol zaskočený s tým, rozumiete a poviem vám pravdu, našťastie vyšetrovateľ bol, aký bol, rozumiete ma, dalo sa to a zároveň aj tak, aby to nebolo a nebúchalo hore na prokuratúre, ...stadiaľ sa muselo, zobralo sa päťsto, rozumiete ma a išlo to mimo, ...budete musieť to doplniť nejak, rozumiete, ...pošlite to normálne, oficiálne poštou, rozumiete ma, že doplnenie trov, rozumiete ma, tak to označte, ...veď ale ja som to aj tak zahral, rozumiete, ja som tvrdil stále, že vy ste mali záujem, aby sa syn dohodol, nahradil škodu, aby sa nič z toho nerobilo, ...ale nie, že by ste vy niekoho podplácala, ale že ponuka bola toto, viete no, ...veď ja vám verím, len ste sa ohrozila tak, jak Brno, bola by ste sedela v Bystrici, ...zatiaľ je to v poriadku, buďte kľudná, nie že nebudete spávať kvôli tomu“(hovor uskutočnený 14. augusta 2018),
- svedkyňa Mgr. PhDr. I. Q. pri výpovedi 26. marca 2019, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní so súhlasom procesných strán, uviedla, že JUDr. J. bol na výsluchu pani K. a vtedy mal započuť, že pani V. mala ponúkať pani K. nejaké peniaze a keď sa vrátil z toho úkonu, tak bol rozčúlený, bolo to niekedy koncom júna 2018, čo je v súlade s tým, že JUDr. J. sa o ponuke úplatku T. K. od L. V. mal dozvedieť podľa telefonických rozhovorov z 13. a 14. augusta 2018 pri výsluchu poškodenej T. K. 26. júna 2018, v ktorých o tejto skutočnosti už komunikujú JUDr. P. J. a L. V. (svedkyňa I. Q. uvádzala aj ďalšiu udalosť v tejto súvislosti, ktorá sa týkala situácie po hlavnom pojednávaní uskutočnenom na Okresnom súde v Žiari nad Hronom 16. októbra 2018 v trestnej veci obvineného L. V., kedy mal JUDr. P. J. po príchode z pojednávania kričať na L. V. a vyhodiť ju z kancelárie ohľadom toho, že sa mala s T. K. rozprávať o ponuke úplatku, čo tiež preukazuje, že k ponuke daného úplatku skutočne došlo),
- JUDr. P. J. prevzal obhajobu obvineného L. V. 30. apríla 2018 a z obsahu vykonaných úkonov v danej trestnej veci vyplýva, že JUDr. J. sa o ponuke poskytnutia peňazí zo strany L. V. mohol dozvedieť jedine na výsluchu poškodenej T. K. 26. júna 2018, keď aj z vyjadrení obžalovaného JUDr. J. a svedkyne L. V. vyplýva, že pred telefonickým rozhovorom z 13. augusta 2018, kedy to uviedol JUDr. J. ako pre neho novú informáciu, sa o tom nerozprávali.

Z vykonaného dokazovania zároveň vyplýva, že T. K. predmetnú ponuku úplatku zo strany L. V. uvádzala 26. júna 2018 priamo pri svojom výsluchu a neuviedla ju následne v rozhovore s obžalovaným JUDr. P. J. už bez prítomnosti Š. K. A. Obžalovaný Š. A. vo výpovedi uvádzal, že J. a K. po výsluchu vystúpili z vozidla, pričom JUDr. J. mu povedal, že si ide do obchodu niečo kúpiť, pričom Š. A. zároveň uviedol, že nevedel, čo robili mimo vozidla a ani to, či sa spolu rozprávali. Pritom JUDr. P. J. pri svojom výsluchu v prípravnom konaní, ktorý bol prečítaný na hlavnom pojednávaní, uviedol, že skutočnosti ohľadom ponuky peňazí T. K. hovorila priamo pri výsluchu Š. A. Rovnako vo vyjadrení po výpovedi svedkyne T. K. na hlavnom pojednávaní JUDr. P. J. uviedol, že svedkyňa jediné, čo nesprávne uvádzala, bolo to, že chrbtom k nej sedel jediný on a nepočul, že by v aute padlo meno pani V. a viacej sa so svedkyňou nestretol. Svedkyňa T. K. pritom uvádzala, že o ponuke úplatku zo strany L. V. hovorila priamo pri výsluchu v aute, kde bola vypočúvaná, a uvádzala, že matka vodiča jej ponúkala 500 eur,

hovorila to policajtovi za prítomnosti advokáta, ktorý ju vtedy zahriakol a na výslovnú otázku, či sa rozprávala o úplatku s advokátom JUDr. J., svedkyňa uviedla, že nie.

V tomto ohľade k vierohodnosti výpovede svedkyne T. K. odvolací súd uvádza, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že táto síce nerozlišovala osobu policajta (povereného príslušníka PZ) a osoby, ktoré s ňou rokovali ohľadom jej zastúpenia ako poškodenej. Uvedené však nemá vplyv na to, že z vykonaných dôkazov vyplýva, že táto svedkyňa skutočne mala uvádzať predmetnú ponuku peňazí od L. V. za uvedenie nepravdy o spôsobe vzniku svojich zranení pri dopravnej nehode priamo pri svojom výsluchu vykonanom obžalovaným Š. A. ako povereným príslušníkom PZ za prítomnosti obžalovaného JUDr. P. J. (ako obhajcu obvineného L. V.) a to, že prípadne to mohla uvádzať aj inokedy, resp. inej osobe, nie je určujúce.

K vierohodnosti svedkyne T. K.H. a k jej schopnosti vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežité udalosti odvolací súd uvádza, že zo znaleckého posudku z odboru psychológie znalkyne PhDr. F. O., PhD. ohľadom psychodiagnostického vyšetrenia svedkyne T. K. z 29. novembra 2020 nevyplyvajú také skutočnosti, z ktorých by bolo možné dôjsť k záveru o nevierohodnosti výpovede tejto svedkyne (také hodnotenie prislúcha len súdu, nie znalcom, ktorý sa vyjadruje len k črtám osobnosti, ktoré môžu mať vplyv na vierohodnosť danej osoby). Zo záverov znaleckého posudku síce vyplýva, že rozumové a pamäťové schopnosti T. K. sú výrazne limitované, ale na druhej strane neboli zistené výraznejšie sklony zámerne klamať, skresľovať dej udalostí, ktoré prežila, alebo zveličovať jednotlivé aspekty deja, nezistené konfabulácie (patologické skresľovanie spomienok) ani fabulovanie v zmysle zaplňania medzier v spomienkach vlastnými myšlienkovými konštrukciami, skóre lži bolo zistené na nízkej úrovni, nesnaží sa javiť v lepšom svetle ani sa štylizovať a znalkyňa uviedla tiež, že v celkovom dianí po tom, ako bola zrazená autom, neboli pre svedkyňu dôležité úradné osoby, s ktorými prišla v tejto súvislosti do kontaktu, ale predmet stretnutí, ako ho ona vnímala - spravodlivé finančné odškodnenie za utrpenú ujmu, pričom ponúknutú sumu zo strany matky vodiča (500 eur) za spravodlivé ani za správne nepovažovala a uvedené pravidelne uvádzala aj v kontakte s osobami, ktoré považovala za kompetentné.

V tejto súvislosti pokiaľ obžalovaný poukazoval v odvolaní na výpoveď svedkyne T. K. v prípravnom konaní zo 4. apríla 2019 (z pohľadu že nie je pravdou, že obžalovaný mal svedkyňu zahriaknuť, aby bola ticho, keďže svedkyňa uviedla, že ju obžalovaný len ohriakol, aby neskákala do reči a aby pomaly rozprávala, aby policajt stihol zapisovať, čo hovorí), tak odvolací súd uvádza, že správne je v napadnutom rozsudku uvádzaná výpoveď tejto svedkyne z hlavného pojednávania (s poukazom na obligatornosť ustanovenia § 278 ods. 2 Tr. por.), na ktorom vo výpovedi 10. septembra 2020 výslovne v monológovej časti uviedla, že ju V. obhajca (obžalovaný JUDr. P. J.) ohriakol, aby bola ticho, že policajt zapisuje a prečo nešla po ľavej strane (č. l. 949), čo zopakovala aj pri otázke prokurátora ohľadom toho, ako reagovali policajt a advokát, keď povedala o ponuke 500 eur, kedy zopakovala, že V. advokát ju vtedy zahriakol, aby bola ticho (č. l. 950). Odvolací súd k tomu vo všeobecnosti uvádza, že procesná strana má povinnosť na prípadné rozpory medzi výpoveďami na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní poukazovať a navrhovať ich odstraňovanie v zásade v procese dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní počas výsluchu daného svedka, kedy na odstránenie rozporov Trestný poriadok upravuje procesný postup v ustanoveniach § 264 ods. 1, ods. 2 Tr. por. spočívajúci v prečítaní dotknutej časti skoršej výpovede, ku ktorej sa má vypočúvaná osoba vyjadriť a vysvetliť daný rozpor. Pokiaľ však tak procesná strana počas dokazovania na hlavnom pojednávaní nekonala, tak je potom irelevantným následné namietanie či poukazovanie na taký rozpor tvrdený procesnou stranou. Odvolací súd napriek tomu k predmetnej časti výpovede T. K. uvádza, že z výpovedí svedkyne od začiatku trestného stíhania je zrejmé, že keď hovorila o ponuke úplatku zo strany L. V., tak obžalovaný JUDr. P. J. jej výpoveď prerušil, zahriakol ju či už slovami, aby bola ticho, resp. slovami, aby neskákala do reči a rozprávala pomaly, čoho účelom malo byť práve to, aby ponuka úplatku nebola zaznamenaná v zápisnici o výsluchu poškodenej. Zo znaleckého posudku z odboru psychológie vyplýva, že rozumové a pamäťové schopnosti T. K. sú výrazne limitované, pre svedkyňu neboli dôležité úradné osoby, s ktorými prišla v tejto súvislosti do kontaktu, ale predmet stretnutí, z čoho treba odvodiť, že si dostatočne nemusela presne pamätať určité skutočnosti. Avšak ohľadom priebehu svojho výsluchu ako poškodenej a uvádzania ponuky úplatku zo strany L. V. túto skutočnosť uvádzala pri výsluchu v prípravnom konaní

a na hlavnom pojednávaní v zásadných skutočnostiach bezrozporne a jej výpoveď je v tejto časti potvrdzovaná ďalšími dôkazmi.

Z vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne relevantné skutočnosti ohľadom nepriateľského či iného negatívneho vzťahu k obžalovanému JUDr. P. J. alebo spoluobžalovanému Š. A., pre ktorý by si mala svedkyňa T. K. vymýšľať a uvádzať nepravdu ohľadom obsahu jej výpovede vykonanej pred Štefanom A. ako povereným príslušníkom PZ za účasti JUDr. P. J. ako obhajcu obvineného L. V.. K tomu treba poukázať aj na vyjadrenie v záveroch uvedeného znaleckého posudku z odboru psychológia, kde znalkyňa uviedla, že svedkyňa T. K. nie je úplne známy predmet prebiehajúceho súdneho konania na prvostupňovom súde a myslí si, že by sa tomu vyhla, keby sa nebola odvolala, ľudí v súdnej sieni nepoznala, nejasne cíti, že jej výpoveď by mohla niekomu ublížiť a ona nechce ublížiť nikomu.

Svedkyňa T. K. o ponuke úplatku 500 eur od L. V. konzistentne vypovedá počas celého trestného konania a je to potvrdené aj výpoveďou jej druhu P. A. (ktorému to síce mala povedať práve svedkyňa T. K., ale bolo to hneď po jej návrate z nemocnice ohľadom zranení spôsobených dopravnou nehodou a nie je logické vysvetlenie, prečo by si to mala už vtedy vymýšľať aj pred jej druhom) a v podstate aj tým, čo jej mala T. K. uvádzať podľa výpovede svedkyne L. V. na súdnom konaní vedenom na Okresnom súde v Žiari nad Hronom proti jej synovi L. V.. V tomto ohľade treba tiež poukázať, že L. V. bola právoplatne odsúdená trestným rozkazom Špecializovaného trestného súdu zo 6. marca 2020, sp. zn. BB-3T/7/2020, v bode 1 za prečin podplácania podľa § 332 ods. 1 Tr. zák. práve za skutok, že mala T. K. ponúknuť sumu 500 eur za to, že uvedie v rozpore so skutočnosťou, že si zranenia spôsobila sama (v tomto ohľade sú nepodstatné dôvody, ktoré uviedla L. V., prečo nepodala odpor proti trestnému rozkazu a nepôsobí hodnoverným také tvrdenie odsúdenej osoby, že odpor nepodala z dôvodu, že sa jej nechcelo chodiť po súdoch, ak skutok nemal byť spáchaný spôsobom uvedeným v danom odsudzujúcom rozhodnutí). Ďalej výpoveď svedkyne T. K. o tom, že jej mala L. V. po nehode telefonicky ponúkať peniaze za to, že uvedie nepravdu o svojich spôsobených zraneniach, potvrdzujú vo svedeckých výpovediach aj F. Q. a V. A. a napokon aj samotná L. V. a vyplýva to aj z obsahu vyššie opísaných telefonických rozhovorov medzi JUDr. P. J. a L. V. z 13. a 14. augusta 2018.

Z pohľadu posúdenia obžalovaným JUDr. P. J. vypýtanej peňažnej čiastky 500 eur od L. V. odvolací súd uvádza, že z obsahu zabezpečených odposluchov telekomunikačnej prevádzky vyplýva, že formulácie použité obžalovaným JUDr. P. J. v telefonických rozhovoroch s L. V. 13. a 14. augusta 2018 ako sú podrobne rozvedené vyššie (najmä vyjadrenia - „začali skákať aj druhé veci, sme museli hasiť, ...viete aj to, čo ona hovorila, že ste jej ponúkala peniaze, ...tam sa urobilo, čo sa mohlo, ...vy ste zložila tú zálohu, odčerpalo sa z nej, rozumiete ma, ...to sa spravilo, čo bolo treba, lebo rýchlo som vás nemohol zohnať, rozumiete ma“, resp. „ja som o tom nevedel, čiže som bol zaskočený s tým, rozumiete a poviem vám pravdu, našťastie vyšetrovateľ bol, aký bol, rozumiete ma, dalo sa to a zároveň aj tak, aby to nebolo a nebúchalo hore na prokuratúre, ...stadiť sa muselo, zobralo sa päťsto, rozumiete ma a išlo to mimo, ...pošlite to normálne, oficiálne poštou, rozumiete ma, že doplnenie trov“) preukazujú, že tento obžalovaný si od L. V. vypýtal finančné prostriedky v sume 500 eur ako úplatok, ktorý mal zaplatiť práve za to, že zabezpečil, aby L. V. ponúknutý úplatok pre svedkyňu T. K. nevyšiel najavo a nebol uvedený v zápisnici o výsluchu poškodenej T. K., resp. že zabezpečil, že sa o tom nebude konať (motívom teda bolo získanie neoprávneného majetkového prospechu obžalovaným tým, že danú sumu 500 eur si vypýtal od L. V. s poukazom, že ju mal zaplatiť „mimo“ za vybavenie danej záležitosti). Pokiaľ v tomto ohľade obžalovaný v odvolaní uvádzal, že hodnoverne a logicky vysvetlil túto svoju telefonickú komunikáciu s L. V., z ktorej podľa obžalovaného nevyplýva, že by žiadal úplatok, ale oznamoval matke klienta, že je potrebné doplniť zálohu na trovy obhajoby s poukazom na jeho vyjadrenie z odposluchu - „vy ste zložila tú zálohu, odčerpalo sa z nej...“, tak odvolací súd uvádza, že ide o vytrhnutie z kontextu jednej vety z daných telefonických rozhovorov, ktoré je potrebné posudzovať komplexne a nepochybne z ich obsahu vyplýva, že obžalovaný si žiadal úplatok s tým, že malo ísť navonok o doplnenie trov obhajoby. Obdobne pokiaľ obžalovaný poukazoval na časť jeho vyjadrenia v telefonickej komunikácii o tom, že sa to „utriaslo“ s tým, že má ísť o bežne používaný výraz v jeho komunikácii, ktorý nie je možné použiť na jeho usvedčenie, tak odvolací súd sa s tým nestotožnil a poukazuje na celú danú časť rozhovoru (kde L. V. vyjadreniam obžalovaného v replike

vždy pritakávala výrazmi ako „uhm“ či „aha“), z ktorej vyplýva skutočný význam daných použitých slov zo strany obžalovaného a to je, že docielil, aby predmetné vyjadrenie T. K. o ponuke úplatku zo strany L. V. nebolo zaznamenané - „tá krava hovorila otvorene o tomto, o tom, čo ste vy hovorila, ...po telefóne, ponuku, všetko, rozumiete ma, že oné, cirkus z toho bol, ...ledva som to dáko utriasol, rozumiete ma, viete ako, ...no, no, lebo by vás boli odstíhali pre návod na krivú výpoveď, rozumiete ma, ...toto bol problém, no tá krava sprostá to, viete ako,ja som o tom nevedel, čiže som bol zaskočený s tým, rozumiete a poviem vám pravdu, našťastie vyšetrovateľ bol, aký bol, rozumiete ma, dalo sa to a zároveň aj tak, aby to nebolo a nebúchalo hore na prokuratúre“.

Rovnako bolo v konaní preukázané, že obžalovaný JUDr. P. J. mal reálny dosah na ovplyvnenie predmetnej záležitosti, keď z výpovede svedkyne T. K. vyplýva, že keď hovorila pri danom výsluchu o ponuke úplatku 500 eur zo strany L. V., tak V. advokát (t. j. obžalovaný JUDr. P. J.) ju vtedy zahriakol, aby bola ticho, že (poverený príslušník PZ) zapisuje a že prečo nešla po správnej strane cesty. Takže z výpovede tejto svedkyne vyplýva, že obžalovaný JUDr. J. jej mal aktívnym konaním pri výsluchu vykonávaným Š. A. ako povereným príslušníkom PZ, zabrániť tomu, aby ďalej uvádzala skutočnosti ohľadom ponuky úplatku zo strany L. V., ohľadom čoho Š. A. žiadnym spôsobom nezasiahol. V tejto súvislosti treba uviesť, že predošlým rozsudkom prvostupňového súdu z 20. septembra 2022, č. k. PK-2T/13/2020-1419, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR z 30. novembra 2023, sp. zn. 5 To 1/2023, bol spoluobžalovaný Š. A. uznaný vinným zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. práve za to konanie, že ako poverený príslušník Policajného zboru vykonávajúci skrátené vyšetrovanie nezapísal 26. júna 2018 do zápisnice vyjadrenie poškodenej T. K. o ponuke úplatku zo strany L. V. a nevykonával žiadne opatrenia na preverenie podozrenia z korupcie. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by o vyžiadaní úplatku obžalovaným JUDr. P. J. od L. V. vedel spoluobžalovaný Š. A..

Pre trestný čin nepriamej korupcie je podľa ustálenej súdnej praxe (R 16/1981, R 32/1987-II.) príznačné, že jej páchatel koná bez súčinnosti verejného činiteľa, inak by muselo ísť o trestný čin prijímania úplatku, resp. účastníctvo na ňom. Teda pokiaľ v prejednávanej veci zo žiadneho z vykonaných dôkazov nevyplýva, že by o JUDr. J. vyžiadaní úplatku 500 eur od L. V. vedel spoluobžalovaný Š. A., uvedené nie je prekážkou právneho posúdenia skutku ako trestného činu nepriamej korupcie. Po objektívnej stránke sú pojmové znaky trestného činu nepriamej korupcie splnené požiadanimi alebo prijatím úplatku za to, že páchatel bude svojím vplyvom pôsobiť na výkon právomoci osoby uvedenej v § 328, § 329 alebo § 330 Tr. zák. (v danom prípade išlo o osobu uvedenú v § 329 Tr. zák., t. j. išlo o obstaranie veci všeobecného záujmu, keďže úplatok bol žiadaný a prijatý ohľadom výsluchu poškodenej realizovaného v trestnom konaní) alebo za to, že tak už urobil. Pri tomto trestnom čine nie je rozhodujúce, či páchatel na výkon právomoci takej osoby skutočne pôsobil. Stačí, že požaduje alebo prijme úplatok za to, že bude svojím vplyvom pôsobiť na výkon právomoci danej osoby a teda požadovaním alebo prijatím úplatku za takej situácie sú naplnené všetky formálne znaky tohto trestného činu a tým je tento trestný čin dokonaný. Ak páchatel za úplatok svojím vplyvom skutočne aj pôsobil na výkon právomoci takej osoby, došlo k dokončeniu tohto trestného činu, čo možno hodnotiť ako okolnosť zvyšujúcu závažnosť činu pre spoločnosť. Preto nevykonanie intervencie u danej osoby v prospech podplácajúceho je irelevantné z hľadiska trestnej zodpovednosti páchatela za dokonaný trestný čin nepriameho úplatkárstva, ak mal páchatel úmysel svojím vplyvom pôsobiť na výkon právomoci. Znak „bude pôsobiť svojím vplyvom na výkon právomoci“ v § 336 ods. 1 Tr. zák. predpokladá, že páchatel má možnosť pôsobiť na danú osobu v dôsledku svojho postavenia, vzťahu a pod. Pritom znak „žiada úplatok“ je naplnený nielen vtedy, keď páchatel o úplatok výslovne požiada, ale aj vtedy, keď úmyselne navodí takú situáciu, aby mu podplácajúci úplatok dal či sľúbil.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že JUDr. P. J. a Š. A. sa vzájomne poznali, prichádzali opakovane do styku v rámci trestného konania ako advokát a poverený príslušník PZ a bol medzi nimi vzťah kolegiálneho charakteru, takže u obžalovaného JUDr. P. J. bola reálna možnosť prípadného pôsobenia na Š. A., k čomu nakoniec podľa výpovede svedkyne T. K. aj došlo a JUDr. J. mal vplývať na priebeh úkonu vedeného Š. A. a na samotnú svedkyňu počas jej výsluchu, čo bolo s cieľom nezaznamenania predmetnej ponuky úplatku od L. V. a jeho aktívne konanie pri výsluchu T. K., ktoré malo vyústiť do

následne ním žiadaných finančných prostriedkov od L. V. v telefonickom rozhovore zo 14. augusta 2018, je v súlade s vyjadreniami JUDr. J. v tomto telefonickom rozhovore ako je to vyššie uvedené. Pokiaľ obžalovaný uvádzal, že L. V. ním vyžiadajú sumu 500 eur nebrala ako úplatok, ale ako platbu za úkony advokáta zastupujúceho jej syna, tak treba poukázať na vyjadrenie samotnej svedkyne L. V. na hlavnom pojednávaní, kedy k danému telefonickému rozhovoru výslovne uviedla, že keď išlo 500 eur mimo, tak asi trebalo zrejme niečo zaplatiť, ako aj skutočnosť, že L. V. bola právoplatne odsúdená trestným rozkazom Špecializovaného trestného súdu zo 6. marca 2020, sp. zn. BB-3T/7/2020, v bode 2 za prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 2 Tr. zák. za skutok, ktorého podstatou je, že pri telefonickom rozhovore 14. augusta 2018 na žiadosť JUDr. P. J. prisľúbila a následne aj v ten deň zaslala na účet patriaci jeho asistentke I. Q. sumu 500 eur za to, že JUDr. P. J. svojim vplyvom zabezpečil u príslušníka PZ npor. Š. A., že nezapísal do zápisnice o výsluchu svedkyne - poškodenej T. K. 26. júna 2018 skutočnosť, že 14. decembra 2017 ponúkla L. V. úplatok 500 eur T. K. za to, že pred policajtní nevedie, že ju zrazil jej syn L. V..

V tejto súvislosti treba opätovne poukázať aj na tú časť výpovede svedkyne I. Q., ktorá sa týkala situácie po hlavnom pojednávaní uskutočnenom na Okresnom súde v Žiari nad Hronom 16. októbra 2018 v trestnej veci obvineného L. V., kedy mal JUDr. P. J. po príchode z pojednávania kričať na L. V. a vyhodiť ju z kancelárie v súvislosti s tým, že mala ponúkať peniaze T. K. a uvedené správanie JUDr. J. je logicky vysvetliteľné práve tým, že tento mal predtým docieľať, že v danej zápisnici o výsluchu poškodenej T. K. z 26. júna 2018 nebola ponuka úplatku uvedená. Z vyjadrení T. K., L. V. a JUDr. P. J. vyplynulo, že sa o tom na danom okresnom súde rozprávali T. K. a L. V., keď T. K. síce podľa všetkého nerozlišovala situáciu, kedy to presne povedala počas súdneho konania na Okresnom súde v Žiari nad Hronom vo veci obvineného L. V., ale skutočnosť, že takú skutočnosť naozaj vtedy uvádzala, vyplýva jednak z výpovede samotnej L. V. na hlavnom pojednávaní (uvádzala to v oboch svojich výpovediach 29. júla a 26. novembra 2020), ktorá výslovne uviedla, že T. K. jej na hlavnom pojednávaní s L. V. povedala (oslovila ju po hlavnom pojednávaní), že za 500 eur by sa nedohodla, jednak to podporne vyplýva aj z vyjadrenia obžalovaného JUDr. P. J. na hlavnom pojednávaní 28. júla 2020, ktorý uvádzal „nedorozumenia medzi V. a poškodenou K. na chodbe súdu“. Z uvedeného je zrejmé, že svedkyňa T. K. sa o tejto skutočnosti výslovne vyjadrila pri rozhovore s L. V. na Okresnom súde v Žiari nad Hronom a neklamala o tom, hoci z vykonaných dôkazov vyplýva, že to neuvádzala priamo na hlavnom pojednávaní v pojednávacej miestnosti.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že poskytnutá suma 500 eur nemohla byť oprávnenou súčasťou trov obhajoby ako to uvádzal obžalovaný JUDr. P.Á. J. (ktorý samotné prijatie tejto sumy od L. V.D. nepopieral, ale namietal účel jej prijatia) a také tvrdenie ignoruje relevantný dôkaz, a to obsah daného telefonického rozhovoru obžalovaného JUDr. J. a svedkyne L. V. zo 14. augusta 2018, z ktorého možno jednoznačne odvodiť, že sumu 500 eur si JUDr. J. vypýtal od L. V. s tým, že išlo o peniaze, ktoré mal zaplatiť „mimo“, aby nevyšlo najavo, že mala ponúknuť úplatok svedkyňi T. K. a na tom nič nemení skutočnosť, že tieto finančné prostriedky mali byť oficiálne zaplatené ako doplnenie trov obhajoby a zakrytie finančných prostriedkov vypýtaných ako úplatok týmto spôsobom vyplýva aj priamo z obsahu vyššie uvedeného telefonického rozhovoru zo 14. augusta 2018. K prečítanej výpovedi obžalovaného JUDr. P. J. z prípravného konania na hlavnom pojednávaní ohľadom nutnosti navýšenia trov obhajoby vzhľadom na vykonané priestupkové konanie, do ktorého zarátal trovy obhajoby predtým uhradené s tým, že mu malo zostať málo prostriedkov pre obhajobu v trestnom konaní (čím obžalovaný zdôvodňoval vypýtie si daných 500 eur telefonicky od L. V.), odvolací súd uvádza, že z daného priestupkového spisu a trestného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 2T/83/2018 vyplýva, že obžalovaný JUDr. J. sa žiadneho procesného úkonu v priestupkovom konaní L. V. nezúčastnil (plná moc na zastupovanie L. V. bola do spisu doručená až 3. mája 2018, pričom následne bolo daná vec prípisom z 22. mája 2018 odovzdaná do trestného konania bez toho, aby boli medzitým vykonané úkony, na ktorých by mal JUDr. J. ako obhajca L. V. nejakú formu účasti), takže reálne si mohol v priestupkovom konaní účtovať iba odmenu za prevzatie a prípravu zastúpenia/obhajoby vrátane prvej (príp. ďalšej) porady s klientom, pričom z výpovede obžalovaného v prípravnom konaní vyplýva, že už 11. júna 2018 mu bola zaplatená ďalšia záloha na trovy obhajoby v sume 888,53 eur a z výpovede L. V. vyplýva, že pri prvom stretnutí dala obžalovanému 100 eur a na druhý deň mu zaslala ďalších 500 eur

(zo spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 2T/83/2018 vyplýva, že v následnom trestnom konaní JUDr. J. ako obhajca L. V. podal sťažnosť proti vznesenému obvineniu a zúčastnil sa výsluchu obvineného, výsluchov poškodených V. V. a T. K. a svedka F. Q. a preštudovania spisu po skončení vyšetrovania, pričom 9. augusta 2018 bola podaná obžaloba). Aj z tohto základného prehľadu je zrejmé, že vyžiadanie si 500 eur telefonicky 14. augusta 2018 obžalovaným JUDr. P. J. od L. V. (bez ohľadu na obsah tohto telefonického rozhovoru medzi JUDr. P. J. a L. V., z ktorého však treba v zásade vychádzať pri posudzovaní skutočného účelu JUDr. P. J. vypýtaných 500 eur) nemalo reálny základ v tom, že by skutočne bolo nutné doplnenie trov obhajoby, ktoré by boli dovtedy naozaj uhradené v súvislosti s obhajobou L. V. Pokiaľ obžalovaný v odvolaní všeobecne namietal, že rodinu V. zastupoval aj v iných konaniach - v občianskoprávnom konaní ohľadom uplatnenia náhrady škody voči poisťovni a v konaní o podmiennečnom upustení od zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na Okresnom súde v Žiari nad Hronom L. V., resp. poukazoval, že je obvyklé, že si žiadal zálohu za niekoľko úkonov vopred, tak odvolací súd to vyhodnotil za tvrdenie neopodstatnené vzhľadom na obsah vyššie uvedených telefonických rozhovorov medzi obžalovaným a L. V., z ktorých je zrejmé, že si obžalovaný sumu 500 eur vypýtal práve v súvislosti s vykonaným úkonom výsluchom poškodenej T. K. z 26. júna 2018 ako obhajca L. V. ako finančnú čiastku, ktorú mal zaplatiť „mimo“, aby dosiahol, že v zápisnici o výsluchu poškodenej T. K. nebola zmienka o ponuke úplatku zo strany L. V. (navyše obžalovaný v prípravnom konaní vo výsluchu uvádzal, že malo ísť o doplnenie trov obhajoby ohľadom priestupkového konania a nie iného konania). To, že ide z tohto pohľadu o irrelevantné tvrdenia vedené len snahou zlegalizovať vypýtaný úplatok, je zrejmé napríklad z toho, že pokiaľ obžalovaný uvádzal zastupovanie L. V. v konaní o podmiennečnom upustení od trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, tak v dotknutej veci Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 2T/83/2018 bola 9. augusta 2018 ešte len podaná obžaloba, takže obžalovaný v telefonických rozhovoroch 13. a 14. augusta 2018 nemohol reálne žiadať v tejto súvislosti doplnenie trov obhajoby (a to ani ako zálohu na úkony vopred), keď ešte nebolo súdom ani vydané žiadne meritórne rozhodnutie o uložení trestu zákazu činnosti, pričom rozsudok, ktorým bol L. V. uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na jeden rok, bol vyhlásený na hlavnom pojednávaní až 16. októbra 2018, kedy aj nadobudol právoplatnosť a podľa Trestného zákona až následne po výkone polovice trestu zákazu činnosti mohol vôbec súd rozhodnúť o prípadnom upustení od výkonu jeho zvyšku.

Obdobne pokiaľ obžalovaný v odvolaní namietal, že poškodená T. K. pri danom výsluchu mala pravdepodobne hovoriť o peniazoch, ktoré jej sľúbili odškodňovacie spoločnosti, tak uvedené tvrdenie je len špekuláciou a ignoruje vyššie uvedené dôkazy, z ktorých je zrejmé, že poškodená T. K. na predmetnom výsluchu 26. júna 2018 uvádzala ponuku úplatku zo strany L. V., pričom zo zápisnice vyplýva, že T. K. si pri danom výsluchu uplatnila ako náhradu škody vo výške bodového ohodnotenia podľa znaleckého posudku a nevyplýva z nej tvrdenie obžalovaného, že by uvádzala akúkoľvek skutočnosť ohľadom odškodňovacích spoločností (navyše samotný obžalovaný na jednej strane uvádzal vo svojich výpovediach či vyjadreniach ohľadom vykonaných dôkazov, že trpí poruchami sluchu, pričom uviedol, čo konkrétne na danom výsluchu ohľadom ponuky úplatku mal počuť, na druhej strane v rozpore s tým uvádza v odvolaní skutočnosť, ktoré nemal počuť s tým, že „je veľmi pravdepodobné“, že poškodená T. K. hovorila o peniazoch, ktoré jej sľúbili odškodňovacie spoločnosti). Pokiaľ obžalovaný poukazoval, že poškodená T. K. pri predmetnom výsluchu nemala načúvací prístroj, tak odvolací súd uvádza, že v danom prípade išlo v zásade o to, čo táto uvádzala pri svojej výpovedi, a nie o to, či niečo počula alebo nepočula, keď aj samotný obžalovaný pri vyjadrení k výpovedi tejto svedkyne na hlavnom pojednávaní nepoprel, že ju počas dotknutej výpovedi prerušil.

Odvolací súd sa zaoberal aj tým, či závažnosť spáchaného prečinu nie je nepatrná (posudzovanie tzv. materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatelia je jeho závažnosť nepatrná), pričom v súlade s dôvodmi uvedenými na str. 15 - 16 napadnutého rozsudku, na ktoré odkazuje bez potreby ich opakovania v tomto rozhodnutí, dospel k záveru, že závažnosť činu je vyššia ako nepatrná.

Z pohľadu posúdenia trestnosti činu prvostupňový súd konanie obžalovaného posúdil podľa Trestného

zákona účinného do 31. decembra 2020 ako najpriaznivejšieho, podľa ktorého je v § 336 ods. 1 ustanovená možnosť uloženia trestu odňatia slobody až na tri roky, keďže s účinnosťou od 1. januára 2021 je v § 336 ods. 1 Trestného zákona ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody na tri roky až osem rokov, resp. s účinnosťou od 6. augusta 2024 jeden rok až päť rokov (odvolací súd uvádza, že rovnaké vymedzenie trestného činu s trestnou sadzbou trestu odňatia slobody až na tri roky bolo v Trestnom zákone v § 336 ods. 1 účinnom aj v čase spáchania skutku a vzhľadom na zákonnú dikciu § 2 ods. 1 Tr. zák. by sa v zásade mala v takom prípade trestnosť činu posudzovať podľa zákona účinného v čase spáchania činu, avšak z pohľadu zákonného znenia a dôsledkov z toho plynúcich išlo o zákon rovnako priaznivý, a preto odvolací súd v tomto nepovažoval za nutné zrušovať napadnutý rozsudok).

Ohľadom výroku o treste obžalovaný neuvádzal v odvolaní konkrétne vecné námietky a tieto uviedol vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora, v ktorom namietol výmeru uloženého trestu zákazu činnosti. Proti výroku o treste namietal v odvolaní prokurátor miernosť uloženého druhu trestu, resp. výmeru peňažného trestu a priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Tr. zák. s tým, že uložený trest nemá potrebný nápravo-výchovný efekt, pričom žiadal uložiť podmienený trest odňatia slobody, príp. peňažný trest vo vyššej výmere.

Odvolací súd k výroku o treste napadnutého rozsudku uvádza, že Trestný zákon upravuje otázku ukladania trestov vo viacerých ustanoveniach, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Tr. zák.). Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr. zák.). Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 ods. 3, ods. 4 Tr. zák.). Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Trestný čin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov (zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody v § 336 ods. 1 Tr. zák. je vymedzená slovným spojením „až na tri roky“), t. j. ide o prečin [§ 10 ods. 1 písm. b) Tr. zák.] a v takom prípade prioritne pripadá do úvahy uloženie trestu nespojeného s odňatím slobody.

Z pohľadu prokurátorom namietanej priznanej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Tr. zák. odvolací súd uvádza, že z obsahu daného ustanovenia („Poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých alebo ako osoba vo vyššom veku, ak táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť.“) je zrejmé, že musia byť splnené kumulatívne dve podmienky, a to že v čase spáchaní skutku ide o osobu vyššieho veku (resp. naopak osobu vo veku blízkom veku mladistvých), ktorou sa rozumie podľa § 127 ods. 3 Tr. zák. osoba staršia ako šesťdesiat rokov a súčasne táto skutočnosť (vyšší vek) mala vplyv na rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť osoby. Je zrejmé, že bola splnená iba prvá z dvoch týchto podmienok, keďže v čase skutku mal obžalovaný vek 69 rokov. Z vykonaného dokazovania však nie je možné odvodiť, že vyšší vek mal vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť. Zo žiadneho z vykonaných dôkazov nie je možné odvodiť či ho vyhodnotiť tým spôsobom, že vek obžalovaného mal nejakú spojitosť so spáchaním prečinu nepriamej korupcie. Prvostupňový súd v tomto ohľade len všeobecne uviedol, že v tomto prihliadol na zdravotný stav obžalovaného bez toho, aby to akýmkoľvek spôsobom konkretizoval. Z vyjadrení obžalovaného vyplýva, že má trpieť poruchami sluchu, resp. nedoslýchavosťou, čo vyplýva aj

z lekárskej správy praktického lekára pre dospelých z 12. februára 2019 (č. l. 118), podľa ktorej je obžalovaný navyše diabetik, hypertonik, po kardiálnej dekompenzácií. Uvedené zdravotné ťažkosti, ktoré môžu byť príznačné pre osobu vyššieho veku, však nemali žiadnu súvislosť či spojitosť s tým, že obžalovaný požiadal a prijal daný úplatok a odvolací súd nezistil a z vykonaného dokazovania nevyplýva, že vyšší vek obžalovaného mal nejaký vplyv na rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť obžalovaného. Na základe toho bolo priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Tr. zák. obžalovanému v napadnutom rozsudku rozporné s Trestným zákonom [dôvod zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.]. Odvolací súd nezistil u obžalovaného žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti.

Obžalovaný spáchal trestný čin proti poriadku vo verejných veciach pri výkone advokátskeho povolania s prijatím úplatku 500 eur, čo správne prvostupňový súd vyhodnotil ako strednú mieru spoločenskej škodlivosti. Obžalovaný konal v priamom úmysle, keďže chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem ním chránený a motívom bolo získať majetkový prospech, na ktorý by inak nemal nárok. Takéto zhodnotenie škodlivosti spáchaného trestného činu neznamena, že je nutné v každom prípade uložiť trest odňatia slobody. V prípade spáchania prečinu ako najmiernejšieho druhu trestnej činnosti upravenej Trestným zákonom (v danom prípade so zákonom ustanovenou sadzbou trestu odňatia slobody do troch rokov) a ak je to možné s poukazom na okolnosti prípadu a na osobu páchatel'a, tak pripadá do úvahy uloženie alternatívneho druhu trestu k trestu odňatia slobody, ktorým je aj peňažný trest.

Na obžalovaného sa hľadí ako na súdne netrestanú osobu (jedno predošlé odsúdenie za nedbanlivostný trestný čin má zahladené), bol opakovane prejednávaný za spáchanie priestupkov (od roku 2019 spolu jedenásťkrát, trikrát vybavené napomenutím, inak s uložením blokových pokút od 10 do 50 eur, v jednom prípade 100 eur za prekročenie rýchlosti vodičom motorového vozidla), z pohľadu osobných pomerov je rozvedený, otec dvoch plnoletých detí, advokát, t. č. s pozastaveným výkonom advokácie a poberateľ starobného dôchodku.

Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku uviedol konkrétne skutočnosti, ktoré ho viedli k tomu, že z pohľadu druhu trestu obžalovanému uložil peňažný trest a trest zákazu činnosti. Odvolací súd sa s ním z pohľadu uložených druhov trestov stotožnil a uvádza k tomu, že alternatívnym trestom k trestu odňatia slobody pri spáchaní prečinu, je popri treste domáceho väzenia a treste povinnej práce práve v zásade peňažný trest. Odvolací súd nezistil, že by vzhľadom na okolnosti prípadu alebo osobu obžalovaného bolo nutné ukladať trest odňatia slobody, a to ani vo forme podmieneného odkladu jeho výkonu.

Pokiaľ prokurátor považoval prvostupňovým súdom uložený peňažný trest za nedostatočný z pohľadu nápravo-výchovného efektu, tak odvolací súd sa s ním nestotožnil a uvádza, že prokurátor navrhoval v odvolaní obžalovanému uložiť síce podmienený trest odňatia slobody, pričom však alternatívne navrhol uloženie peňažného trestu vo vyššej výmere. Odvolací súd pri trestnej sadzbe trestu odňatia slobody ustanovenej v § 336 ods. 1 Tr. zák. (až na tri roky) nezistil relevantný dôvod pre uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu a nutnosť v skúšobnej dobe sledovať správanie obžalovaného z pohľadu vedenia riadneho života, a to s poukazom, že hoci k spáchaniu trestného činu obžalovaným došlo v súvislosti s výkonom jeho advokátskeho povolania, ohľadom tohto mu bol uložený trest zákazu činnosti na primeranú dobu, čím je u obžalovaného relevantne redukovaná možnosť prípadného opakovania spáchaného protiprávneho konania a obžalovaný nebol doteraz súdom odsúdený za úmyselné porušenie ustanovení Trestného zákona (predošlé zahladené odsúdenie z roku 2020 je pre spáchanie nedbanlivostného trestného činu), keď navyše k spáchaniu prejednávaného skutku došlo ešte v roku 2018.

Odvolací súd však pochybenie v napadnutom rozsudku zistil z pohľadu uloženej výmery peňažného trestu, keď prvostupňový súd nedostatočne zohľadnil, že obžalovaný mal z trestnej činnosti výnos vo forme úplatku v sume 500 eur a odvolací súd o túto sumu navýšil uložený peňažný trest, ktorý bol prvostupňovým súdom uložený v neprimerane miernej výmere [dôvod zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.], t. j. odvolací súd uložil obžalovanému peňažný trest vo výmere

tisícpäťsto eur. Peňažný trest odvolací súd uložil na rozdiel od napadnutého rozsudku podľa § 56 ods. 1 Tr. zák., keďže obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin, ktorým získal majetkový prospech (už z podstaty úplatku a jeho zákonnej definície v § 131 ods. 3 Tr. zák. vyplýva, že ide o plnenie, na ktoré nie je právny nárok).

V súlade so zákonom bolo prvostupňovým súdom určenie náhradného trestu odňatia slobody vo výmere dva mesiace pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený (§ 57 ods. 3 Tr. zák.), ktorý je primeraný aj z pohľadu zvýšenej výmery peňažného trestu uloženého odvolacím súdom, a teda tento náhradný trest ponechal v rovnakej výmere.

Prvostupňový súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti ohľadom zákazu výkonu advokátskeho povolania, keďže k spáchaniu trestného činu došlo pri výkone činnosti advokáta, s čím sa z pohľadu uloženého druhu trestu odvolací súd stotožnil. Prvostupňový súd však pochybil, keď trest zákazu činnosti uložil vo výmere štyroch rokov, čo je podľa odvolacieho súdu trest neprimerane prísny [dôvod zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.]. Odvolací súd uvádza, že podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. (toto zákonné ustanovenie upravujúce rozsah výmery trestu zákazu činnosti bolo nutné uviesť aj vo výroku rozsudku, čo prvostupňový súd neurobil a napravil to odvolací súd v tomto rozhodnutí) trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, pričom okolnosti prípadu ani osoba obžalovaného neodôvodňovali uloženie tohto druhu trestu v tretine zákonom ustanovenej sadzby ako to urobil prvostupňový súd. Odvolací súd vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného (s dôrazom na sumu daného úplatku, vek obžalovaného a skutočnosť, že skutok bol spáchaný ešte v roku 2018) považoval za primerané uloženie tohto druhu trestu vo výmere dva roky.

Odvolací súd uzatvára, že takto odvolacím súdom uložený trest (podľa § 322 ods. 3 Tr. por. na podklade v napadnutom rozsudku správne zisteného skutkového stavu) je v súlade so zákonom, zodpovedá účelu trestu a je primeraný závažnosti spáchaného trestného činu, okolnostiam prípadu a osobe obžalovaného.

Odvolacie námietky s výnimkou namietania výmerov uložených peňažného trestu a trestu zákazu činnosti a priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Tr. zák. boli odvolacím súdom vyhodnotené za nedôvodné a pokiaľ sa k niektorej z uplatnených odvolacích námietok výslovne odvolací súd v tomto rozhodnutí nevyjadril, považoval ju za nepodstatnú vzhľadom na vyššie ním uvedené skutočnosti a argumenty, na základe ktorých by nemohla taká námietka spôsobiť iné rozhodnutie odvolacieho súdu o podaných odvolaniach.

Zhrnutím odvolací súd uvádza, že na základe odvolaní prokurátora a obžalovaného bol podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušený napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste a obžalovanému bol odvolacím súdom uložený sprísnený peňažný trest pri nezistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Tr. zák. (odvolanie prokurátora) a zmiernený trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu advokátskeho povolania (odvolanie obžalovaného). Vo zvyšnej časti (výrok o vine) zostal napadnutý rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.